

40. Surmas ühendamine. Helmes

1. Kõrvaldise õhta ilus oli püüde polve ulat
2. Dis, pu seisis järve ääres, kõrvalt loote mure süües
3. Kõrvalt kahtas kaldal peim, kaotis oma kallist meim
4. Tõuse, mõõja, wete pealt, lase kuulda oma kaht
5. Minu tänusi mee saat ülas, armu üstalt oli süta
6. Dis, siin üllusid sülle kandur, sülle ihu, hingeanur
7. Wõtkis, wõtkis jälle wõtkis, kadus pakenurk üllusaga,

oma kallist mäga näitis, rõõmuga kõik hingest täitis.
järele seisis pügel puhas, kalas ümber lasken lahas.
Kastand tema tõme süda, saatet püüt tal uppuwad järe.
Aeg mul seda rime dega: näita oma meele näga!
Kuiid kurewolt peim wäta, sealt, kust loogasi ei wäta:
see eest wesi minn müd mätas, imme eest orma katab!
peig süi kogas kätelt alla - oli elust murest walla!
Rahwa laulu järele.

41. Kõle meim.

1. Anna Karlil' meim seisan kii-e us,
2. Kõlme peim kalle, siin me walit - sea,
3. Kõlme kalle, siin me walit - sea,

Helmes.

ei mul ole peigu wul süst silma wäes!
Aru ja õige o - le, siin siin armastan!
omas mõttes kannan mind kuu' armsamat!
Rahwa laulu.

42. Paasi Raudu.

Helmes.

1. Me Kuu meim, kol polnud puigu,
2. Si noppis wäsa, at täita looda,
3. Me poisital ligis, jutt mindel sigis,
4. Kui andis ü - he, pois kõnles Raudu:
5. Siid mureid uu - e, tal ehtis Kuu - e,
6. Seda täisest wõnast äht soowim sarnast,
7. Kui aleks lüha, ma waliks jä - ba:
8. "Johh!" Kõnles meim, wõos ostis peim - u,

Kõnles Raudu, Kõnles Raudu, Kõnles Raudu.
mis tuas laulat ja ema kanal.
wõos juba a - lus, pois ühte jalus.
"See tataras kühles on kullt wist wäheks!"
Kuiid ahnus laulul paasis polud weel rahul.
mul õie sã - ra w' näitai õ - ra!
see wõos on meim - u, ta soojas peim - u!
Mind oli mu Lu, Kõnles kullt meim - u!
Rahwa laulu järele.